

Petitie: STOP FEMICIDE

Ze heten Clarinda (34), Sandra (56), Elena (31), Lotte (14), Karina (38), Eva (28), Solaine (33), Raifa (37), Cindy (46), Alice (15), Gita (35), Elzbieta (41), Izabella (36), Naomi (36), Shelley (22), Esther (29), Dimi (30), Gea, Carolien (39), Diane (47), Willeke (40), Marjolein, Gina (26) en Gülcan (31).

Het zijn (jonge) moeders, dochters, zussen, vriendinnen en collega's. Allemaal werden ze in het afgelopen jaar slachtoffer van femicide. En met hen nog tientallen andere vrouwen, wier namen niet bekend zijn.

In Nederland wordt er gemiddeld iedere 8 dagen een vrouw vermoord om haar 'vrouw-zijn'. Jaarlijks komen er in Nederland gemiddeld 44 vrouwen om het leven door femicide. In ruim driekwart van de gevallen is de dader de partner of ex-partner van de omgekomen vrouw.

De achtergronden van de slachtoffers zijn totaal verschillend. Femicide kent geen kleur, afkomst, sociale klasse, religie of genderidentiteit. Wat de vrouwen gemeen hebben is hun onschuld.

Ze laten hun families in ondraaglijke, diepe rouw achter. Ze laten soms kinderen achter, wiens levens voor altijd verwoest zijn.

Wij, ondertekenaars van deze petitie, vinden dat femicide op deze onschuldige vrouwen voorkomen had kunnen en moeten worden. Wij komen op voor de nabestaanden van femicide slachtoffers. Zij worden door de politiek, de media en de maatschappij nog veel te veel vergeten.

We denken ook aan alle vrouwen die momenteel slachtoffer zijn van (ex-)partnergeweld. We vragen aandacht voor de angst waarin zij leven. Angst die hen ervan weerhoudt om hulp te zoeken. Gemiddeld vinden er 33 geweldsdelicten plaats voordat een vrouw een melding of een aangifte durft te doen. Voor veel vrouwen blijft een aangifte echter een brug te ver. Ze zijn te bang om niet gehoord of geloofd te worden.

Wij, ondertekenaars van deze petitie, roepen de Nederlandse regering op om de preventie van geweld tegen vrouwen een hogere prioriteit te geven. Op 24 september 2021 noemde demissionair-premier Rutte geweld tegen vrouwen de 'schaduwpandemie', tijdens een VN top. In de Rijksbegroting 2022 zien wij echter geen extra investering, om ook deze pandemie te bestrijden.

Deze petitie is een initiatief van Atria, kennisinstituut voor emancipatie en vrouwengeschiedenis. Vanuit haar expertise rondom de bestrijding van gendergerelateerd geweld stelt Atria concrete acties en maatregelen voor. Als ondertekenaars van deze petitie steunen wij de onderstaande voorgestelde maatregelen:

Femicide erkennen in het strafrecht

Wij verzoeken de minister van Justitie en Veiligheid om femicide toe te voegen aan het wetboek van strafrecht en doodslag vanuit een seksistisch oogmerk een bijzondere bepaling te geven, met een hogere strafmaat dan doodslag.

Concreet stellen wij het volgende nieuw in te voegen artikel voor, na artikel 287 WvSR:

Artikel 287a

Hij die opzettelijk een naaste (ex-) partner, gescheiden partner of huwelijkspartner met een seksistisch oogmerk van het leven beroofd, wordt als schuldig aan femicide, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste dertig jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Deskundigheidsbevordering voor politieagenten

Wij verzoeken om een module 'femicide' toe te voegen aan de initiële opleiding van de politie. Voor politieambtenaren die hun opleiding afgerond hebben stellen wij een bijscholing voor, om de achterstand met betrekking tot kennis over femicide te compenseren. Tenslotte roepen wij op tot deskundigheidsbevordering van meldkamerfunctionarissen en wijkteams, om hen te trainen op het herkennen van het patroon van geweld dat voorafgaat aan femicide.

We zouden graag zien dat er in alle Nederlandse provincies tenminste één politie-eenheid wordt opgericht die specifiek de taak heeft om slachtoffers van (ex-)partnergeweld te begeleiden en ondersteunen. Om dit te kunnen realiseren is een forse investering door de overheid nodig.

Wij stellen voor om een maatregel in te voeren die voorziet in de uithuiszetting van veelplegers van geweld. Te vaak wordt slachtoffers verweten dat zij niet bij de geweldige partner zijn weggegaan. Het is aan de gewelddadige partner om de echtelijke woning te verlaten, niet hun slachtoffer. Tevens vragen wij de minister van Justitie en Veiligheid om het voorbeeld uit Frankrijk te volgen en daders van (ex-)partner geweld te verplichten tot het dragen van een elektronische enkelband.

Gerichte behandeling voor plegers van (ex)partnergeweld

De 'Blijf van mijn lijf' opvanghuizen voor slachtoffers zitten al jaren overvol. Veel slachtoffers van (ex-)partnergeweld kunnen daardoor nergens meer terecht. Daarom pleiten wij ervoor om een instantie op te richten waar (potentiële) plegers van geweld terecht kunnen, om een door de overheid gefinancierd behandeltraject kunnen volgen.

Inzet op preventie: relationele vorming op scholen en voorkomen van victim blaming in de media

Ook het onderwijs kan een bijdrage leveren aan het voorkomen van femicide. Uit onderzoek van Atria en Rutgers blijkt dat een derde van de Nederlandse jongeren geweld onder bepaalde omstandigheden geoorloofd vindt. Zo vindt 1 op de 10 jongeren dat mannen hun vriendin mogen slaan om respect af te dwingen. Door in het onderwijs aandacht te besteden aan gezonde relationele vorming en het doorbreken van genderstereotype denkbeelden die een aanleiding vormen voor geweld, kan worden bijgedragen aan de preventie van geweld onder jongeren. De overheid moet meer investeren in goede seksuele- en relationele vorming op school én daarbuiten. Wij pleiten voor meer publiekscampagnes om de opvattingen en beeldvorming rondom geweld tegen vrouwen in Nederland te verbeteren.

Daarbij doen wij ook een beroep op de verantwoordelijkheid van de media. Media hebben namelijk ook een educatieve, vormende rol. Wij vinden het ontoelaatbaar en bovenal respectloos naar de nabestaanden dat femicide (vaak) wordt benaderd als clickbait (nieuws dat geld oplevert). Daarnaast vragen we media zich bewust te zijn van victim blaming in hun berichtgeving rondom geweld tegen vrouwen: trek het slachtoffer niet in twijfel en suggereer niet dat zij aanleiding heeft gegeven voor het geweld dat haar is overkomen.

In 1982 vond in Nederland het eerste grootschalige protest plaats tegen geweld tegen vrouwen. In de afgelopen 30 jaar zijn er naar schatting ruim 1.300 vrouwen in Nederland het slachtoffer geworden van femicide. Er zullen nog veel meer slachtoffers volgen, als we nu niets doen. Wij hebben allemaal -politiek, hulpverlenende instanties, onderwijzers, media en maatschappij- een verantwoordelijkheid te nemen in het keren van het tij. Geweld tegen vrouwen mag niet langer alleen het probleem van vrouwen en vrouwenorganisaties zijn. De daders van femicide zijn mannen, maar niet alle mannen zijn daders. We hebben mannen nadrukkelijk nodig om hieruit te komen. Iedereen is nodig, in de strijd tegen femicide.

Daarom steunen wij deze petitie.

Voor onze moeders, onze dochters, onze zussen, onze vriendinnen, onze collega's. Voor alle vrouwen van Nederland.

De ondertekenaars:

Dr. Kaouthar Darmoni - directeur Atria, kennisinstituut emancipatie en vrouwengeschiedenis

Anniek de Ruijter – directeur Bureau Clara Wichmann

Jens van Tricht, directeur Emancipator, voor emancipatie en mannen

Ton Coenen, directeur Rutgers, expertisecentrum seksualiteit

Janny Bakker-Klein, voorzitter Raad van Bestuur Movisie, kennis en aanpak van sociale vraagstukken

Marie Ricardo – COC Nederland

Amanda Huits, bestuurslid Nederlandse Vrouwen Raad

Santi van den Toorn, mede-oprichter De Bovengrondse

Lotte Rensen, bestuursvoorzitter AM | Talent dat het Maakt

Devika Partiman – Bestuursvoorzitter Stem op een Vrouw

Tessel ten Zweep, auteur 'Dat zou jij nooit toelaten'

Milou Deelen, feminist & journalist

Cathelijne Blok, founder & Imaan van der Zwam, managing director The TittyMag